Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 11. januarja 2017**

„Ničnostna tožba — Ribištvo — Uredba (EU) št. 1380/2013 — Uredba (EU) št. 1367/2014 — Veljavnost — Ribolovne možnosti — Previdnostni pristop — Načelo relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti — Načelo sorazmernosti — Načelo enakega obravnavanja — Okroglonosi repak in čebulastooki repak“

V zadevi C-128/15,

zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 263 PDEU, vložene 13. marca 2015,

Kraljevina Španija, ki jo zastopata A. Rubio González in L. Banciella Rodríguez-Miñón, agenta,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopajo A. Westerhof Löfflerová, A. de Gregorio Merino in F. Florindo Gijón, agenti,

tožena stranka,

ob intervenciji:

Evropske komisije, ki jo zastopajo A. Bouquet, I. Galindo Martín in A. Stobiecka-Kuik, agenti,

intervenientka,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi J. L. da Cruz Vilaça, predsednik senata, M. Berger, sodnica, A. Borg Barthet, E. Levits in F. Biltgen (poročevalec), sodniki,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. maja 2016,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 21. julija 2016

izreka naslednjo

** Jezik postopka: španščina.

Sodbo

1 Kraljevina Španija s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Uredbe (EU) št. 1367/2014 z dne 15. decembra 2014 o določitvi ribolovnih možnosti za plovila Unije za določene staleže globokomorskih rib za leti 2015 in 2016 (UL 2014, L 366, str. 1), ker naj bi Svet Evropske unije z določitvijo celotnega dovoljenega ulova (TAC), ki je skupen za okroglonosega repaka (*Coryphaenoides rupestris*, v angleškem jeziku *Roundnose grenadier*) in čebulastookega repaka (*Macrourus berglax*, v angleškem jeziku *Roughhead grenadier*) na dveh območjih upravljanja, in sicer na območjih 5B67 in 8X14, ne da bi upošteval načelo relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti in s kršitvijo načel sorazmernosti in enakega obravnavanja prekoračil meje svoje diskrecijske pravice.

Pravni okvir

Uredba (EU) št. 1380/2013

2 Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL 2013, L 354, str. 22, v nadaljevanju: Uredba o SRP) vsebuje določbe za uresničevanje ciljev skupne ribiške politike (SRP).

3 V uvodnih izjavah 4, 6, 10 in 24 ter od 34 do 36 Uredbe o SRP je navedeno:

„(4) Skupna ribiška politika bi morala zagotoviti, da ribolovne dejavnosti in dejavnosti ribogojstva prispevajo k dolgoročni okoljski, gospodarski in socialni trajnosti. Morala bi vključevati pravila, ki zagotavljajo sledljivost, varnost in kakovost proizvodov, ki se tržijo v Uniji. Poleg tega bi morala skupna ribiška politika prispevati k večji produktivnosti, primernemu življenjskemu standardu za ribiški sektor, vključno z malim ribolovom, in stabilnim trgom, ter zagotavljati razpoložljivost preskrbe s hrano in dostopnost preskrbe za potrošnike po primernih cenah. Skupna ribiška politika bi morala prispevati k Strategiji za pametno, trajnostno in vključujočo rast ‚Evropa 2020' ter prispevati k doseganju ciljev te strategije.

[…]

(6) V […] mednarodnih instrumentih so predvidene predvsem obveznosti ohranjanja, tudi obveznosti sprejetja ukrepov za ohranjanje in upravljanje za ohranitev ali obnovitev morskih virov na ravneh, ki omogočajo največji trajnostni donos, tako na morskih območjih pod nacionalno jurisdikcijo kot tudi na odprtem morju, obveznosti sodelovanja z drugimi državami za dosego tega cilja, obveznosti široke uporabe previdnostnega pristopa pri ohranjanju, upravljanju in izkoriščanju staležev rib, obveznosti zagotovitve skladnosti ukrepov za ohranjanje in upravljanje, kadar se morski viri pojavljajo na morskih območjih z različnim statusom jurisdikcije, in obveznosti upoštevanja drugih legitimnih uporab morij. […]

[…]

(10) Trajnostno izkoriščanje morskih bioloških virov bi moralo temeljiti na previdnostnem pristopu, ki izhaja iz previdnostnega načela iz prvega pododstavka člena 191(2) Pogodbe, ob upoštevanju razpoložljivih znanstvenih podatkov.

[…]

(24) Večletni načrti bi morali po možnosti zajemati več staležev, kadar se ti staleži izkoriščajo skupaj. Z večletnimi načrti bi bilo treba vzpostaviti okvir za trajnostno izkoriščanje zadevnih staležev in morskih ekosistemov, pri čemer bi bilo treba določiti jasne časovne okvire in varnostne mehanizme za ravnanje ob nepredvidenih dogodkih. Za večletne načrte bi morali veljati tudi jasno določeni cilji upravljanja, da bi se prispevalo k trajnostnemu izkoriščanju staležev in zaščiti zadevnih morskih ekosistemov. Te načrte bi bilo treba sprejeti v posvetovanju s svetovalnimi sveti, gospodarskimi subjekti v ribiškem sektorju, znanstveniki in drugimi zainteresiranimi stranmi, ki imajo interes za upravljanje ribištva.

[…]

(34) Za staleže, za katere ni bil pripravljen večletni načrt, bi bilo treba z določitvijo omejitev ulova ali ribolovnega napora zagotoviti ravni izkoriščanja, ki omogočajo največji trajnostni donos. Če na voljo ni dovolj podatkov, bi bilo treba ribištvo upravljati z uporabo približnih parametrov.

(35) Glede na negotovo gospodarsko stanje ribiškega sektorja in odvisnost nekaterih obalnih skupnosti od ribolova je treba zagotoviti relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti z dodelitvijo ribolovnih možnosti državam članicam na podlagi napovedljivega deleža staležev za vsako državo članico.

(36) Ta relativna stabilnost ribolovnih dejavnosti bi morala ob upoštevanju začasnega biološkega stanja staležev ščititi in v celoti upoštevati posebne potrebe regij, katerih lokalno prebivalstvo je še posebno odvisno od ribolova in z njim povezanih dejavnosti, kot je odločil Svet v svoji resoluciji z dne 3. novembra 1976 […]“

4 Člen 1(1)(a) Uredbe o SRP določa, da SRP zajema „ohranjanje morskih bioloških virov in upravljanje ribištev in flot, ki izkoriščajo te vire“.

5 Člen 2(2) navedene uredbe določa:

„Skupna ribiška politika uporablja previdnostni pristop k upravljanju ribištva; njen cilj je zagotoviti, da se izkoriščanje živih morskih bioloških virov izvaja na način, ki dovoljuje obnavljanje in ohranjanje populacij lovljenih vrst nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos.

[…]“

6 V skladu s členom 3(c) te uredbe se ukrepi, sprejeti v okviru SRP, vzpostavijo „v skladu z najboljšim razpoložljivim znanstvenim mnenjem“.

7 Člen 4 Uredbe o SRP, naslovljen „Opredelitev pojmov“, v odstavku 1, točka 8, določa:

„V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[…]

‚previdnostni pristop k upravljanju ribištva‘ iz člena 6 Sporazuma Združenih narodov o staležih rib pomeni pristop, v skladu s katerim pomanjkanje ustreznih znanstvenih informacij ne sme upravičiti odložitve ali nesprejetja ukrepov upravljanja za ohranitev ciljnih vrst, z njimi povezanih ali od njih odvisnih vrst in neciljnih vrst ter njihovega okolja“.

8 Člen 6(2) te uredbe določa:

„Pri uporabi te uredbe se Komisija posvetuje z zadevnimi svetovalnimi in znanstvenimi organi. Ohranitveni ukrepi se sprejmejo ob upoštevanju razpoložljivih znanstvenih, tehničnih in gospodarskih mnenj, kar vključuje, če je ustrezno, poročila, ki jih pripravijo [tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF)] ter drugi svetovalni organi, mnenja svetovalnih svetov in skupna priporočila držav članic v skladu s členom 18.“

9 Člen 16 te uredbe določa:

„1. Ribolovne možnosti, dodeljene državam članicam, zagotavljajo relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti za vsako državo članico za vsak stalež rib ali ribištvo. Pri dodeljevanju novih ribolovnih možnosti se upoštevajo interesi vsake države članice.

2. Ob uvedbi obveznosti iztovarjanja za ribji stalež se ribolovne možnosti določijo tako, da se upošteva razlika med določanjem ribolovnih možnosti, ki odražajo iztovarjanje, in določanjem ribolovnih možnosti, ki odražajo ulove, na podlagi dejstva, da v prvem letu in pozneje zavržki tega staleža ne bodo več dovoljeni.

3. Kadar novi znanstveni dokazi kažejo, da se ribolovne možnosti, določene za posamezni stalež, znatno razlikujejo od dejanskega stanja tega staleža, lahko države članice z neposrednim interesom za upravljanje Komisiji predložijo utemeljeno zahtevo, da pripravi predlog za zmanjšanje te razlike, hkrati pa upošteva cilje iz člena 2(2).

4. Ribolovne možnosti se dodelijo v skladu s cilji iz člena 2(2) in so skladne z merljivimi cilji, časovnimi okviri in omejitvami, določenimi v skladu s členom 9(2) ter točkama (b) in (c) člena 10(1).

[…]“

10 Člen 25 Uredbe o SRP, ki je v Delu V navedene uredbe, naslovljen „Znanstvena podlaga za razvoj ribištva“, določa:

„1. Države članice v skladu s pravili, sprejetimi na področju zbiranja podatkov, zbirajo biološke, okoljske, tehnične in socialno-ekonomske podatke, ki so potrebni za upravljanje ribištva, jih upravljajo in jih dajo na voljo končnim uporabnikom, vključno z organi, ki jih imenuje Komisija. Pridobivanje in upravljanje takšnih podatkov je upravičeno do financiranja iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo v skladu [z] bodočim pravnim aktom Unije, ki bo vzpostavil pogoje za pomorsko in ribiško politiko za obdobje 2014–2020. Ti podatki omogočajo zlasti oceno:

(a) stanja izkoriščenih morskih bioloških virov;

(b) ravni ribolova in vpliva, ki ga imajo ribolovne dejavnosti na morske biološke vire in morske ekosisteme, ter

(c) socio-ekonomske uspešnosti sektorjev ribištva, ribogojstva in predelave v vodah Unije in zunaj njenih voda.

2. Zbiranje, upravljanje in uporaba podatkov temeljijo na naslednjih načelih:

(a) natančnost in zanesljivost ter pravočasno zbiranje;

(b) uporaba mehanizmov usklajevanja, da se prepreči podvajanje zbiranja podatkov za različne namene;

(c) varno shranjevanje in zaščita zbranih podatkov v računalniško podprtih zbirkah podatkov ter po potrebi javni dostop do teh podatkov, tudi v agregatni obliki, ob zagotavljanju zaupnosti;

(d) dostop Komisije ali organov, ki jih imenuje, do nacionalnih zbirk podatkov in sistemov, ki se uporabljajo za obdelavo zbranih podatkov za namene preverjanja obstoja in kakovosti podatkov;

(e) pravočasno dajanje ustreznih podatkov in pripadajočih metodologij, na podlagi katerih se pridobivajo, na voljo organom, ki imajo z raziskovalnega ali upravljalnega vidika interes za znanstveno analizo podatkov v ribiškem sektorju, in vsem drugim zainteresiranim stranem, razen v okoliščinah, ko se v skladu z veljavnim pravom Unije zahtevata varstvo in zaupnost.

3. Države članice Komisiji vsako leto predložijo poročilo o izvajanju nacionalnih programov zbiranja podatkov in ga objavijo.

Komisija oceni letno poročilo o zbiranju podatkov po tem, ko se posvetuje z znanstvenim svetovalnim organom ter po potrebi z regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva, v katerih je Unija pogodbenica ali opazovalka, ter ustreznimi mednarodnimi znanstvenimi ustanovami.

4. Države članice zagotovijo nacionalno usklajevanje zbiranja in upravljanja znanstvenih podatkov za upravljanje ribištva, vključno s socio-ekonomskimi podatki. V ta namen države članice na nacionalni ravni imenujejo odgovorno osebo in organizirajo letne usklajevalne sestanke. Komisija je obveščena o nacionalnih usklajevanih dejavnostih in povabljena na usklajevalne sestanke.

[…]“

Uredba št. 1367/2014

11 V uvodnih izjavah od 3 do 7 Uredbe št. 1367/2014 je navedeno:

„(3) Svet je zadolžen za sprejetje ukrepov o določitvi in dodelitvi ribolovnih možnosti, po potrebi vključno z nekaterimi pogoji, ki so funkcionalno povezani s tem. Ribolovne možnosti bi bilo treba med države članice razdeliti tako, da se vsaki državi članici zagotovi sorazmerna stabilnost ribolovnih dejavnosti za vsak stalež ali ribolov, in ob upoštevanju ciljev skupne ribiške politike iz Uredbe (EU) št. 1380/2013.

(4) [TAC] bi bilo treba določiti na podlagi razpoložljivega znanstvenega mnenja ter ob upoštevanju bioloških in družbenogospodarskih vidikov, pri čemer je treba zagotoviti pošteno obravnavo med ribiškimi sektorji, ter ob upoštevanju mnenj, izraženih med posvetovanjem z deležniki, zlasti zadevnih regionalnih svetovalnih svetov.

(5) Ribolovne možnosti bi morale biti v skladu z mednarodnimi sporazumi in načeli, kot je Sporazum Združenih narodov glede ohranjanja in upravljanja čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib iz leta 1995 […], ter v skladu s podrobnimi načeli upravljanja iz mednarodnih smernic Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo za upravljanje globokomorskega ribolova na odprtih morjih iz leta 2008, v skladu s katerimi bi moral biti upravni organ previdnejši, če so podatki negotovi, nezanesljivi ali nepopolni. Pomanjkanje ustreznih znanstvenih podatkov ne bi smelo biti razlog za odlaganje ali nesprejetje ukrepov ohranjanja in upravljanja.

(6) V najnovejšem znanstvenem mnenju Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (ICES) […] je navedeno, da se večina globokomorskih staležev še vedno ne lovi trajnostno, pri čemer bi bilo treba ribolovne možnosti za te staleže zaradi zagotovitve njihove trajnosti dodatno zmanjšati,

dokler se ne bi pokazal pozitiven trend pri razvoju staležev. Poleg tega je ICES mnenja, da usmerjeni ribolov oranžne sluzoglavke ter nekaterih staležev okatega ribona in okroglonosega repaka ne bi smel biti dovoljen na nobenem območju.

(7) Glede štirih staležev okroglonosega repaka znanstveni podatki [znanstveno mnenje] in zadnje razprave v Komisiji za ribištvo severovzhodnega Atlantika (NEAFC) kažejo, da so ulovi te vrste morda napačno sporočen[i] kot ulovi čebulastookega repaka. Zato je primerno določiti TAC, ki zajema obe vrsti, in omogočiti poročanje o ulovu vsake vrste posebej.“

12 Člen 2(1) Uredbe št. 1367/2014 določa:

„V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ‚ribiško plovilo Unije‘ pomeni ribiško plovilo, ki pluje pod zastavo države članice in je registrirano v Uniji;

(b) ‚vode Unije‘ pomeni vode pod suverenostjo ali jurisdikcijo držav članic, razen voda, ki so sosednje ozemljem iz Priloge II k Pogodbi;

(c) ‚celotni dovoljeni ulov‘ (TAC) pomeni količino, ki se lahko iz posameznega ribjega staleža ulovi in iztovori vsako leto;

(d) ‚kvota‘ pomeni delež TAC, ki je dodeljen Uniji ali državi članici;

(e) ‚mednarodne vode‘ pomeni vode, ki so zunaj suverenosti ali jurisdikcije katere koli države.“

13 V delu 2 priloge k navedeni uredbi so navedeni TAC po različnih območjih in vrstah. Ribolovne možnosti za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka so bile določene v TAC, ki je skupen za ti vrsti. TAC, upoštevni za obravnavani primer, so bili določeni tako:

— za območje upravljanja 5B67: 4010 ton za leto 2015 in 4078 ton za leto 2016; v obeh primerih iztovor okroglonosega repaka ne sme preseči 95 % kvot posameznih držav članic;

— za območje upravljanja 8X14: 3644 ton za leto 2015 in 3279 ton za leto 2016; v obeh primerih iztovor okroglonosega repaka ne sme preseči 80 % kvot posameznih držav članic.

14 Za prvo območje je Španija dobila 65 ton za leto 2015 in 66 ton za leto 2016. Kar zadeva drugo območje, je Španija dobila 2617 ton za leto 2015 in 2354 ton za leto 2016.

Dejansko stanje

15 Iz stališč Sveta in Komisije je razvidno, da sta okroglonosi repak in čebulastooki repak globokomorski vrsti rib, ki ju lahko s prostim očesom ločujemo le po obliki glave. Ko ribam teh vrst odstranijo glavo in jih zamrznejo, naj bi jih bilo skoraj nemogoče ločiti.

16 Komisija pojasnjuje, da je okroglonosi repak ena od ciljnih vrst na obeh zadevnih območjih upravljanja in da je njegov ribolov na teh območjih od leta 2003 urejen s TAC, določenim na ravni Unije. Ta institucija dodaja, da je čebulastooki repak na teh območjih manj pogost in da pred sprejetjem Uredbe št. 1367/2014 za njegov ribolov TAC na ravni Unije ni veljal.

17 Po navedbah Sveta in Komisije je delovna skupina ICES za biologijo in oceno globokomorskih ribolovnih virov, ki se je sestajala od 4. do 11. aprila 2014, v svojem poročilu iz leta 2014 (v nadaljevanju: poročilo delovne skupine ICES iz leta 2014) zapisala, da je bila obveščena o znatnih

ulovih čebulastookega repaka v preteklih letih na območju Hatton Bank, zlasti španskih plovil z vlečno mrežo. Po navedbah teh institucij je bilo v poročilu opozorjeno tudi na pomembna odstopanja med podatki opazovalcev in uradnimi španskimi podatki o iztovoru okroglonosega repaka, kar je povzročilo nekaj zaskrbljenosti glede možnosti napačnega poročanja v zvezi z različnima vrstama repaka.

18 O vsebini poročila delovne skupine ICES iz leta 2014 je septembra 2014 razpravljal Stalni odbor za upravljanje in znanstvena vprašanja pri NEAFC. Ta stalni odbor je poudaril zlasti, da je raven sporočenega ribolova čebulastookega repaka v primerjavi z okroglonosim repakom „presenetljiva“, ker so bili ulovi čebulastookega repaka tradicionalno manjši. ICES je bil pozvan, naj, če je to mogoče, zagotovi pojasnila o teh ribolovih. Zlasti je bil zaprošen, naj preuči, ali bi v poročanju o ulovih lahko obstajale napake oziroma ali obstaja nov ali hitro rastoč ribolov čebulastookega repaka.

19 Hkrati je ICES septembra 2014 o tem vprašala tudi Unija, ki jo je zastopala Enota C2 Generalnega direktorata za pomorske zadeve in ribištvo Komisije.

20 Komisija je 3. oktobra 2014 Svetu predstavila predlog uredbe Sveta o določitvi ribolovnih možnosti za plovila Unije za določene staleže globokomorskih rib za leti 2015 in 2016. Komisija je zlasti predlagala, da bi bil na vsakem zadevnem območju upravljanja določen skupni TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka. Raven skupnega TAC je temeljila na znanstvenem mnenju ICES za okroglonosega repaka, za čebulastookega repaka pa takšnega mnenja ni bilo. Tudi nacionalne kvote, na katere je razdeljen skupni TAC, so bile določene v skladu z načelom relativne stabilnosti le za okroglonosega repaka.

21 ICES je 7. novembra 2014 v odgovor na poizvedbe NEAFC in Unije predstavil znanstveno mnenje (v nadaljevanju: mnenje ICES z dne 7. novembra 2014). Iz tega mnenja izhaja, da obstaja negotovost glede sestave sporočenega ulova okroglonosega repaka in čebulastookega repaka po staležih. V zvezi s porazdelitvijo in številčnostjo teh dveh ribjih vrst je ICES opozoril, da sta običajno navzoči v različnih hidroloških okoljih, saj čebulastooki repak v splošnem živi v borealnih vodah, ki so hladnejše.

22 V mnenju ICES z dne 7. novembra 2014 je poudarjeno, da so bili znatni ulovi čebulastookega repaka sporočeni na območju upravljanja 8X14 in na delu območja upravljanja 5B67. V povprečju je komercialni ulov okroglonosega repaka, ki so ga opazovali na podobmočjih VI in XII, ki pripadata tema območjema upravljanja, trikrat višji od ulova čebulastookega repaka. Vendar je ICES poudaril, da obstajajo znatne, od en- do dvakratne razlike med relativnimi razmerji okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, sporočenimi ob uradnih iztovorih, na eni strani, ter tistimi, ki so bila opažena pri ulovu in med znanstvenimi študijami na območjih, kjer se lovi čebulastooki repak, na drugi.

23 Kljub temu je v mnenju ICES z dne 7. novembra 2014 navedeno, da razpoložljivi podatki ponujajo informacije z majhno dokazno vrednostjo z omejenim prostorskim in časovnim obsegom. Zato je ICES sklenil, da je treba zbrati več podatkov o ulovu in ribolovnem naporu za čebulastookega repaka, če želita NEAFC in Unija ta ribolov zakonsko urediti.

24 Svet je v ponedeljek, 10. novembra 2014, razpravljal o predlogu uredbe, ki ga je 3. oktobra 2014 predložila Komisija. Na podlagi razprav v okviru Sveta je predsedstvo te institucije v soglasju s Komisijo predlagalo kompromisno besedilo. S tem kompromisom se je v bistvu povečala raven TAC, ki je bil prvotno določen za okroglonosega repaka, tako da se je upoštevala njegova razširitev na čebulastookega repaka.

25 Iz stališč Sveta je razvidno, da je bil v praksi ta dodatek izračunan na podlagi povprečnega razmerja iztovora čebulastookega repaka glede na povprečno razmerje iztovora okroglonosega repaka. Tako je bila za območje upravljanja 5B67, ker je bil v znanstvenem mnenju ICES za okroglonosega repaka predlagan TAC 3794 ton in ker je ocenjeno letno povprečje iztovora čebulastookega repaka v tem območju znašalo 5,7 % ocenjenega letnega povprečja iztovora okroglonosega repaka, količina 3794 ton

povečana za 216 ton (ali za 5,7 % od 3794 ton), kar je končno količino zvišalo na 4010 ton. Enak postopek je bil uporabljen za območje upravljanja 8X14, v katerem je ocenjeno letno povprečje iztovora čebulastookega repaka znašalo 25,6 % ocenjenega letnega povprečja iztovora okroglonosega repaka.

26 Tako določena TAC sta bila razdeljena med zadevne države članice po delitvenem ključu, ki zagotavlja relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti za okroglonosega repaka. Zato sta kvoti Kraljevine Španije znašali 1,62 % in 71,8 % skupnih TAC, določenih za območje upravljanja 5B67 in 8X14.

27 Na podlagi rahlo prilagojenega kompromisa, ki ga je izdelalo predsedstvo Sveta, je bil 15. decembra 2014 dosežen politični sporazum. Naklonjenost temu političnemu sporazumu so izrazile vse delegacije z izjemo španske in portugalske, ki sta dali izjavo za zapisnik Sveta. V tej izjavi je Kraljevina Španija zlasti trdila, da dodelitev skupnih TAC, določenih za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, ne spoštuje načela relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti, utemeljenega na preteklih ravneh ulovov posameznih držav članic.

28 Uredba št. 1367/2014 je bila sprejeta z besedilom, ki je nastalo ob tem političnem sporazumu, in je bila v U*radnem listu Evropske unije* objavljena 20. decembra 2014. Veljati je začela dan po objavi.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

29 Kraljevina Španija Sodišču predlaga, naj:

— Uredbo št. 1367/2014 razglasi za nično in

— Svetu naloži plačilo stroškov.

30 Svet Sodišču predlaga, naj:

— tožbo v celoti zavrne in

— Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov.

31 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 1. julija 2015 dovolil intervencijo Komisije v podporo predlogom Sveta.

Predlog za ponovno odprtje ustnega postopka

32 Svet je po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca 9. septembra 2016 vložil predlog za ponovno odprtje ustnega dela postopka na podlagi člena 83 Poslovnika Sodišča. Komisija je z dopisom, ki je v sodno tajništvo Sodišča prispel istega dne, podala podoben predlog.

33 Instituciji sta v utemeljitev svojih predlogov v bistvu navedli, da razlaga načela relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti, za katero se je odločil generalni pravobranilec, temelji na trditvah, o katerih stranke niso razpravljale.

34 V zvezi s tem je treba spomniti, da lahko Sodišče v skladu s členom 83 Poslovnika po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena ali če je v zadevi treba odločiti na podlagi trditve, o kateri stranke ali zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije niso razpravljali.

35 V obravnavanem primeru Sodišče po opredelitvi generalnega pravobranilca meni, da ima na voljo vse potrebne podatke, da lahko odloči o zadevni tožbi in da o tej ni treba odločiti na podlagi trditve, o kateri se pred tem sodiščem ni razpravljalo.

36 Zato je treba predloga za ponovno odprtje Sveta in Komisije zavrniti.

Tožba

37 Kraljevina Španija v utemeljitev tožbe za razglasitev ničnosti Uredbe št. 1367/2014 navaja tri tožbene razloge, ki se nanašajo, prvič, na prekoračitev polja proste presoje Sveta in na kršitev načela relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti, drugič, na kršitev načela sorazmernosti in, tretjič, na kršitev načela enakega obravnavanja.

Prvi tožbeni razlog

Trditve strank

38 Kraljevina Španija s prvim delom prvega tožbenega razloga Svetu očita, da se je oprl na netočne podatke, ko je določil skupen TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka z utemeljitvijo, da so ulovi okroglonosega repaka „morda sporočeni kot ulovi čebulastookega repaka“. Kot naj bi izhajalo iz uvodne izjave 7 Uredbe št. 1367/2014, je bila ta odločitev sprejeta na podlagi znanstvenega mnenja in zadnjih razprav v NEAFC. Vendar znanstveno mnenje NEAFC glede vprašanja, ali je treba določiti skupen TAC za obe vrsti repaka, ni bilo jasno.

39 Poleg tega naj bi ICES v mnenju z dne 7. novembra 2014 navedel, da se ne more izreči v zvezi z obstojem ribolova čebulastookega repaka, ker ni nobenih podatkov glede ulova različnih vrst repaka, saj podatki iz leta 2010 ne zadoščajo, da bi na njihovi podlagi sprejeli zaključke v zvezi s tem. Prav tako naj bi bilo pojasnjeno, da obstajajo znatne razlike med podatki glede iztovarjanja ulova čebulastookega repaka in okroglonosega repaka. ICES naj bi zato ugotovil, da je treba za določitev ribolova čebulastookega repaka pridobiti celovitejše in bolj podrobne informacije glede ulova in njegovega iztovarjanja. Iz tega mnenja naj bi torej jasno izhajalo, da ni jasnih znanstvenih podatkov, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da se ti vrsti razvijata na območjih upravljanja 5B67 in 8X14.

40 Poleg tega po mnenju Kraljevine Španije ni mogoče trditi, da podatkov, ki jih je ta država članica kot odgovor na zahtevo za posredovanje podatkov predložila 28. novembra 2014, ni bilo mogoče upoštevati, saj je bil politični dogovor o Uredbi št. 1367/2014 dosežen 10. novembra 2014, medtem ko je bila ta uredba sprejeta šele 15. decembra 2014.

41 Kraljevina Španija na podlagi tega sklepa, da je Svet prekoračil polje proste presoje s tem, da je določil skupen TAC za obe vrsti, čeprav je bilo v znanstvenem mnenju ICES jasno navedeno, da razpoložljivi podatki ne dokazujejo, da se ti vrsti razvijata na zadevnih območjih upravljanja in da ju je mogoče uloviti skupaj.

42 Kraljevina Španija v okviru drugega dela prvega tožbenega razloga trdi, da ne Svet ne Komisija pri opredelitvi delitvenega ključa, ki se uporablja za skupni TAC, določen za čebulastookega repaka in okroglonosega repaka, nista upoštevala preteklih ravni ulovov prve vrste. Pri tem naj bi nacionalne kvote, določene z izpodbijanimi določbami, kršile načelo relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti, ki naj bi zahtevalo, da se upošteva razdelitev preteklih ravni ulovov med flote posameznih držav članic za vsako zadevno vrsto.

43 Kraljevina Španija meni, da bi morale biti skupne ribolovne kvote, ki so ji bile dodeljene za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, višje, ker je španska flota v obdobju med letom 2009 in letom 2013 opravila znaten del ulova čebulastookega repaka. Škoda, ki jo je zaradi zatrjevane kršitve načela relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti utrpela španska flota, naj bi znašala 346.926 EUR.

44 Niti Svet niti Komisija naj ne bi izpodbijala dejstva, da pri določitvi spornega skupnega TAC niso bile upoštevane pretekle ravni ulovov čebulastookega repaka. Ni namreč sporno, da je bil ta TAC razdeljen med države članice po delitvenem ključu, ki je zagotavljal relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti le za okroglonosega repaka.

45 Svet in Komisija menita, da je treba prvi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljenega.

Presoja Sodišča

46 Kar zadeva, na prvem mestu, domnevno prekoračitev mej diskrecijske pravice Sveta, je treba najprej spomniti, da mora Svet ob določitvi TAC in pri dodelitvi ribolovnih možnosti državam članicam opraviti oceno zapletenega gospodarskega položaja, za kar ima široko diskrecijsko pravico. V takšnem primeru se diskrecijska pravica, ki jo ima Svet, ne nanaša le na opredelitev narave in obsega predpisov, ki jih je treba sprejeti, temveč do neke mere tudi na ugotavljanje osnovnih podatkov. Sodišče se mora pri nadzoru izvajanja takega pooblastila omejiti na preizkus, ali pri tem izvajanju ni prišlo do očitne napake ali zlorabe pooblastil oziroma ali ni zadevni organ očitno prekoračil mej svoje diskrecijske pravice (glej v tem smislu sodbe z dne 19. februarja 1998, NIFPO in Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, EU:C:1998:67, točki 41 in 42; z dne 5. oktobra 1999, Španija/Svet, C-179/95, EU:C:1999:476, točka 29, in z dne 9. septembra 2004, Španija/Komisija, C-304/01, EU:C:2004:495, točka 23).

47 Iz člena 2(2) Uredbe o SRP dalje izhaja, da je treba uporabljati previdnostni pristop k upravljanju ribištva.

48 Vendar v skladu z opredelitvijo iz člena 4(1), točka 8, navedene uredbe ta pristop pomeni, da pomanjkanje ustreznih znanstvenih informacij ne sme upravičiti odložitve ali nesprejetja ukrepov upravljanja za ohranitev ciljnih vrst, z njimi povezanih ali od njih odvisnih vrst, neciljnih vrst in njihovega okolja.

49 Končno, kot je generalni pravobranilec izpostavil v točkah 54 in 55 sklepnih predlogov, se člen 6(2) te uredbe omejuje na določitev obveznosti, da se ohranitveni ukrepi sprejmejo ob „upoštevanju" razpoložljivih znanstvenih, tehničnih in gospodarskih mnenj, vendar zakonodajalcu Unije ne preprečuje, da takšne ohranitvene ukrepe sprejme ob neobstoju jasnih znanstvenih, tehničnih in gospodarskih mnenj.

50 Poleg tega je Sodišče v zvezi s podobno obveznostjo, ki izhaja iz Uredbe Sveta (EGS) št. 170/83 z dne 25. januarja 1983 o uvedbi sistema Skupnosti za ohranitev in upravljanje ribolovnih virov (UL 1983, L 24, str. 1) že presodilo, da ni nujno, da so ohranitveni ukrepi v celoti skladni z znanstvenimi mnenji in da neobstoj ali nejasnost takšnih mnenj Sveta ne sme ovirati pri sprejemanju ukrepov, za katere meni, da so nujno potrebni za uresničevanje ciljev SRP (glej po analogiji sodbo z dne 24. novembra 1993, Mondiet, C-405/92, EU:C:1993:906, točka 31).

51 Iz navedenega izhaja, da je v obravnavanem primeru, prvič, Svet imel pooblastilo za sprejetje skupnega TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, tudi ob pomanjkanju „jasnih" znanstvenih podatkov glede prisotnosti in ulova teh ribjih vrst na zadevnih območjih upravljanja, ker je štel, da je ta ukrep ustrezen za ohranjanje virov okroglonosega repaka.

52 Drugič, ker sta poročilo delovne skupine ICES iz leta 2014 in mnenje ICES z dne 7. novembra 2014 navajali poročila o ulovih čebulastookega repaka na zadevnih območjih upravljanja, katerih visoka vrednost je zbujala dvom o njihovi zanesljivosti, saj so bili ulovi okroglonosega repaka verjetno sporočeni kot ulovi čebulastookega repaka, in ker bi lahko taka okoliščina bistveno vplivala na polni učinek TAC, določenih za okroglonosega repaka, saj ko ribam odstranijo glavo in jih zamrznejo, zadevnih vrst ni več mogoče ločiti, je Svet lahko štel, da je treba sprejeti ukrep za preprečitev tega tveganja.

53 V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da je Svet z določitvijo skupnega TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka prekoračil meje diskrecijske pravice.

54 Prvi del prvega tožbenega razloga je zato treba zavrniti kot neutemeljenega.

55 Kar na drugem mestu zadeva zatrjevano kršitev načela relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti, je treba opozoriti, da člen 16 Uredbe o SRP natančneje določa, da „ribolovne možnosti, dodeljene državam članicam, zagotavljajo relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti za vsako državo članico za vsak stalež rib ali ribištvo“. Poleg tega je dodano, da se „pri dodeljevanju novih ribolovnih možnosti […] upoštevajo interesi vsake države članice“.

56 Poleg tega iz uvodnih izjav 35 in 36 navedene uredbe izhaja, da je treba glede na odvisnost nekaterih obalnih skupnosti od ribolova zagotoviti relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti z dodelitvijo ribolovnih možnosti državam članicam na podlagi napovedljivega deleža staležev za vsako državo članico, pri čemer mora ta relativna stabilnost ribolovnih dejavnosti „ščititi in v celoti upoštevati posebne potrebe regij, katerih lokalno prebivalstvo je še posebno odvisno od ribolova in z njim povezanih dejavnosti“.

57 Iz navedenega izhaja, da je namen sistema nacionalnih kvot vsaki državi članici zagotoviti pravičen delež TAC, opredeljen zlasti glede na ulove, od katerih so pred vzpostavitvijo sistema kvot imeli koristi tradicionalne ribolovne dejavnosti, lokalno prebivalstvo, odvisno od ribolova, in z njim povezane industrije te države članice (glej v tem smislu sodbo z dne 14. decembra 1989, Agegate, C-3/87, EU:C:1989:650, točka 24).

58 Ob upoštevanju teh preudarkov in okoliščine, da ima zakonodajalec Unije široko diskrecijsko pravico glede narave in obsega predpisov, ki jih je treba sprejeti, je treba preučiti, ali je Svet s tem, da pri določitvi kvot, ki po vzpostavitvi skupnega TAC za čebulastookega repaka in okroglonosega repaka pripadajo posameznim državam članicam, ni upošteval preteklih ravni ulovov čebulastookega repaka, ki jih je sporočila Kraljevina Španija, kršil načelo relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti.

59 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se ta zadeva v več pogledih razlikuje od drugih zadev, v katerih je Sodišče doslej odločalo na področju SRP. Tako naj obeh zadevnih vrst rib ne bi bilo več mogoče ločiti s prostim očesom, ko ribam odstranijo glavo in jih zamrznejo. Dalje, v znanstvenih mnenjih, s katerimi je razpolagal zakonodajalec Unije, je navedena možnost, da se poročila o velikih ulovih čebulastookega repaka, ki jih je v glavnem posredovala ena država članica, in sicer Kraljevina Španija, nanašajo na ulove okroglonosega repaka, ki so bili zmotno sporočeni kot ulovi čebulastookega repaka. Končno, Svet ni določil novega TAC za čebulastookega repaka in tako ni dodelil nove ribolovne možnosti, temveč se je omejil na določitev skupnega TAC za obe zadevni vrsti zgolj za leti 2015 in 2016.

60 V obravnavanem primeru se je Svet tako odločil, da ne bo opravil dodelitve kvot, kot jo je zahtevala Kraljevina Španija, saj bi upoštevanje poročil o ulovih čebulastookega repaka, ki jih je predložila ta država članica, pri izračunu zadevnih kvot povzročila, da ustvari trajno prednost za državo članico, katere poročila o ulovih so lahko po znanstvenih mnenjih napačna. Nasprotno, Svet se je s sledenjem svojemu pristopu, s katerim pri izračunu nacionalnih kvot najprej ni upošteval teh poročil o ulovih, v tem pogledu izognil podaji natančnih zagotovil, ki bi lahko vzbudila legitimna pričakovanja, ob tem

pa si je pridržal možnost, da po preveritvi informacij v zvezi s poročanjem o ulovih čebulastookega repaka in predložitvi prepričljivih znanstvenih mnenj določi kvote, ki temeljijo na ugotovljenih podatkih in ki bi jih zato bilo mogoče šteti za pravične.

61 Ob upoštevanju, na eni strani, dvoma o zanesljivosti poročil o ulovih zadevnih ribjih vrst, ki jih izpostavljajo znanstvena mnenja iz točke 52 te sodbe, in široke diskrecijske pravice, ki jo ima zakonodajalec Unije na področju SRP, na drugi, trditev Kraljevine Španije, da bi moral Svet zato, ker je pri vzpostavitvi skupnega TAC za obe vrsti upošteval poročila o ulovih čebulastookega repaka, upoštevati pretekle ravni ulovov čebulastookega repaka, ki jih je sporočila navedena država članica, tega sklepa ne omaja.

62 Zato v obravnavanem primeru Svetu ni mogoče očitati, da je kršil načelo relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti.

63 Glede na zgornje preudarke je treba tudi drugi del prvega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljenega.

64 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavrniti v celoti.

Drugi tožbeni razlog

Trditve strank

65 Kraljevina Španija Svetu očita, da je s tem, da je v Uredbi št. 1367/2014 na območjih 5B67 in 8X14 določil skupen TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, kršil načelo sorazmernosti.

66 Najprej, zadevni ukrep naj namreč ne bi bil ustrezen, ker naj v okviru določitve skupnega TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka ne bi bilo spoštovano načelo relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti v zvezi s preteklimi ravnmi ulovov čebulastookega repaka Kraljevine Španije iz preteklih let.

67 Dalje, določitev skupnega TAC za obe vrsti repaka naj ne bi bila nujen ukrep, saj naj bi bilo mogoče upoštevati pretekle ravni ulovov čebulastookega repaka Kraljevine Španije in tako sprejeti ukrep, ki bi manj prizadel interese te države članice.

68 Končno naj bi bil zadevni ukrep nesorazmeren, ker temelji na domnevi, da bi lahko bili znatni ulovi okroglonosega repaka zmotno sporočeni kot ulovi čebulastookega repaka. Ta predpostavka pa naj ne bi bila znanstveno preverjena in bi bilo njeno upoštevanje nesorazmerno v primerjavi s škodo, ki jo interesom Kraljevine Španije povzroča neupoštevanje preteklih ravni njenih ulovov čebulastookega repaka za določitev skupnega TAC za obe vrsti.

69 Kraljevina Španija poleg tega pojasnjuje, da ji škode ne povzroča toliko določitev skupnega TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, ampak okoliščina, da Svet ob določitvi skupnega TAC za ti vrsti ni upošteval preteklih ravni ulovov čebulastookega repaka.

70 Komisija in Svet menita, da je treba ta tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljenega.

Presoja Sodišča

71 V zvezi s tem je treba opozoriti, da načelo sorazmernosti, ki je eno od temeljnih načel prava Unije, zahteva, naj ravnanja institucij Unije ne prestopijo meje tistega, kar je primerno in nujno za uresničitev legitimnih ciljev, ki jim sledi zadevna ureditev, pri tem pa je treba takrat, ko je mogoče

izbirati med več primernimi ukrepi, uporabiti tistega, ki je najmanj omejujoč, povzročene neugodnosti pa ne smejo biti čezmerne glede na zastavljene cilje (glej med drugim sodbo z dne 14. novembra 2013, SFIR in drugi, od C-187/12 do C-189/12, EU:C:2013:737, točka 42 in navedena sodna praksa).

72 Poleg tega je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso v zvezi s sodnim nadzorom načina izvedbe tega načela, ob upoštevanju široke diskrecijske pravice, ki jo ima zakonodajalec Unije na področju skupne ribiške politike, ugotoviti, da lahko le očitna neprimernost na tem področju sprejetega ukrepa glede na cilj, ki mu sledi pristojna institucija, škoduje zakonitosti tega ukrepa. Tako ne gre za vprašanje, ali je bil ukrep, ki ga je sprejel zakonodajalec, edini ali najboljši možen, ampak za vprašanje, ali je bil očitno neprimeren (v zvezi s skupno kmetijsko politiko glej sodbo z dne 14. novembra 2013, SFIR in drugi, od C-187/12 do C-189/12, EU:C:2013:737, točka 43 in navedena sodna praksa).

73 Kar zadeva sorazmernost ureditve iz obravnavanega primera, je treba ugotoviti, da bi, kot izhaja iz točk 59 in 60 te sodbe, upoštevanje preteklih ravni ulovov čebulastookega repaka Kraljevine Španije ob vzpostavitvi skupnega TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka imelo za posledico prav to, da bi se tej državi članici kvote dodelile na podlagi poročil o ulovih, za katere je lahko Svet na podlagi znanstvenih mnenj štel, da so verjetno napačna.

74 Toda ker je Svet na eni strani nameraval zaščititi okroglonosega repaka pred prelovom in na drugi sebi pridržati možnost, da po preveritvi informacij v zvezi s poročili o ulovih čebulastookega repaka in predložitvi jasnih znanstvenih mnenj določi TAC in kvote, ki temeljijo na zanesljivih ugotovljenih podatkih, odločitve, da pri vzpostavitvi skupnega TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka ne upošteva poročil o ulovih čebulastookega repaka, ki jih je posredovala Kraljevina Španija, ni mogoče šteti za očitno neprimerno.

75 Dodati je treba, da Kraljevina Španija v nobenem primeru ni dokazala, da bi ukrep, ki manj prizadene njene interese, prav tako omogočil dosego ciljev Sveta.

76 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljenega.

Tretji tožbeni razlog

Trditve strank

77 Kraljevina Španija s tretjim tožbenim razlogom Svetu očita, da je z enostransko določitvijo skupnega TAC, ki velja za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, kršil načelo enakega obravnavanja, čeprav so institucije Unije v podobnih zadevah bodisi spoštovale načelo relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti tako, da so za določitev TAC upoštevale preteklo raven ulovov, bodisi niso določile skupnega TAC, če je kakšna država članica temu nasprotovala.

78 Tako naj bi najprej Komisija v letu 2011 po razpravah o vključitvi nove vrste, in sicer pridnenega rdečega okuna, v TAC, ki zajema rdečega okuna, upoštevala navedbe Zvezne republike Nemčije in Republike Estonije v zvezi z določitvijo TAC za pridnenega rdečega okuna. Dalje naj bi Komisija, ki je želela od leta 2012 določiti TAC za brancina, po soočenju z nasprotovanjem nekaterih držav članic, na primer Irske, navedla, da bo TAC za to vrsto določen ob upoštevanju pretekle ravni ulovov posameznih držav članic, v skladu z načelom relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti, in naj bi državam članicam dovolila, da se svobodno pogajajo o dogovoru, ki bi ustrezal vsem. Končno naj bi Komisija, prav tako z namenom doseganja soglasja, Kraljevino Španijo in Republiko Portugalsko glede sardel že več let spodbujala k sklenitvi dogovora za določitev TAC, ki bi upošteval načelo relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti.

79 Svet in Komisija menita, da je treba tretji tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljenega.

Presoja Sodišča

80 V zvezi z načelom enakega obravnavanja je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso člen 40(2), drugi odstavek, PDEU – v povezavi s členom 38(1), drugi odstavek, PDEU – ki določa prepoved vsakršne diskriminacije v okviru skupne kmetijske in ribiške politike, to načelo zgolj poseben izraz splošnega načela enakosti, ki zahteva, naj se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in naj se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je takšno razlikovanje objektivno utemeljeno (glej v tem smislu sodbo z dne 14. novembra 2013, SFIR in drugi, od C-187/12 do C-189/12, EU:C:2013:737, točka 48 in navedena sodna praksa).

81 V obravnavanem primeru je treba spomniti, da je bila določitev skupnega TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka ter neupoštevanje preteklih ravni ulovov čebulastookega repaka, ki jih je sporočila Kraljevina Španija, potrebna za zagotovitev učinkovitega varstva okroglonosega repaka v položaju z natančno določenimi okoliščinami, kot to izhaja iz točke 59 te sodbe.

82 Kraljevina Španija pa ni predložila nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti, da so bile okoliščine v primerih, ki jih navaja v utemeljitev tretjega tožbenega razloga, enake ali podobne kot tiste iz prejšnje točke te sodbe. Kraljevina Španija zlasti ni dokazala, da so bile v zadevah, na katere se je sklicevala za primerjavo, verjetno storjene pomembne napake v poročilih o ulovih vrste, za katero velja TAC, ki jo je bilo ob iztovarjanju ulovov mogoče zamenjati z drugo vrsto, za katero TAC ne velja.

83 Zato je treba tudi tretji tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljenega.

84 Ker nobenemu tožbenemu razlogu, ki ga je navajala Kraljevina Španija, ni bilo ugodeno, je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

85 V skladu s členom 138(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Svet je predlagal, naj se Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov. V skladu s členom 140(1) tega Poslovnika Komisija, intervenientka, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

3. Evropska komisija nosi svoje stroške.

Podpisi